

ט"ו תשרי
20 אוקטובר
יום א'

משה: אין פעולה להפצת דבר האנגלי. אין מחתים.
הארמיניסטרציה אינה מעוניינת בהפצת כי היא מקבלת תקציב. אפשר
להחתים דוברי אנגלית מלונים, עו"ד, סלבד כסובן פקידים. יש
לדאוג להתחמם בלונדון ואמריקא. והוה"פ צריך לקבוע אם דבר
יוסיק בקביעות אם לא.

ישיבה עם מרכז פועלי הרכבת: הפעולה בחו"ל, ערבים,
רבוי פועלים יהודים, חוב, מילס (ראיון).
המרכז רצה מקודם לסדר משלחת לאנגליה לקומפ בדבר
הכרת הסתדרות פועלי הרכבת. רצוי לשתף את ב.צ. במשלחת, אך
ספני המאורעות נדחה הדבר. מציעים עכשיו לתת הוראות לדב ולקפלנסקי
לבוא בדברים את הממשלה והמפלגה על הכרת ההסתדרות, חקיקת חוק
של הוספה הדרגתית לפועלי הרכבת, החזרה החגים שבטלו בשנת 1926
(חשולם בעד 8 ימי חג במשך השנה), להעיר להם גם על 6 ימי החופש
שהממשלה חושבת שהם רשות ולא חובה.
המרכז דורש חידוש הפעולה בקרב הערבים: הוצאת עחון,
קביעת איש בחיפה לעפוק בעבודה זו, להכשיר חבר אנשים לפעולה בקרב
הערבים.

לפני המאורעות כבר הייתה חסימה בקרב פועלי הרכבת
הערבים בחיפה להכנס להסתדרות. הייתה התנגדות מצד אגודת הפל"חנאים.

אגודה זו דרשה החפירות מפועלי הדואר. גם בלוד היתה חסימה ונוצרה חסימה ערבית של מאה איש שקבלו פנקסי חבר ונצטרפו להסתדרות. הם רק דרשו שבפנקסיהם יקדימו את הסכום הערבי לעברי. הסכימו לתת 25% של מסייהם למרכז. לפני המאורעות קרה אסון בלוד. האינספקטור הורנס (ערבי נוצרי) החל להציק להם ודרש מהמנהל להעביר את חברי הועד למקומות אחרים. אחד מהם העבירו לירושלם, השני נשאר רק במקרה. המרכז רצה לעשות פעולה נגד ההעברה, ונחברו שהמועברים מסכימים לעבור, כי הם מקבלים העלאה קטנה...

בימי המאורעות בחיפה הוכר שיש קשר בין פועלי הרכבת ובין מסדרי המהומות, אם כי בפעולה לא ראו את פועלי הרכבת, מאז יש הסחה רבה של פועלי הרכבת, ביחוד של הנוצרים. בעיקר מנהל הפעולה איברהים אסמר. היחסים בין היהודים והערבים עכשיו מחושים מאוד. כמעט שלא מדברים זה עם זה. רק אחד מחברי המרכז בעבר, עלי בטל, נלחם נגד ההסחה, אך אין לו השפעה. כהן נסה לגבות מסים מחברים ערבים ששלמו עד המאורעות מסים. הם ענו שמסיי ישלמו, אך אינם יכולים עכשיו לגלוח את קשרם עם ההסתדרות. בשביתה הכללית לא השתתף איש. הם עושים עכשיו מאמצים להכניס פועלים ערבים חדשים, והם שומרים על עמדתם ברכבת.

בירושלם היו 6-7 חברים ערבים ששלמו כל הזמן מסים, בסניף היו בשלשים ערבים, כמספר היהודים. לפני חצי שנה החלו לארגן סקציה ערבית והיו בה 32 איש, ושלמו מס גרוש מלירה משכורת חדשה. דרשו פתיחת קלוב ולמוד קריאה וכתיבה. בינתיים הגיעו המאורעות. אחרי זה לא שולמו מסים, לא ע"י יהודים ולא

ע"י ערבים. בערב יום הכפורים קראו החברים הערבים את פניני ואמרו לו שרוצים לבטל את ההסתדרות. מחברי הועד התנגדו שנים לפירוק ואחד היה בעד הפירוק (הרים) ורצה גם למסור בסף המסים לאיזה מוסד. פניני הודיע לו שאין לו רש"ת לכך, ואז החזירו בסף המסים לחברים. אחר-כך באו שבעה חברים מושלימים והכניסו בקי המסים. הנוצרים לא, מלבד יוני אחד. שמש אדין, צרקסי הגין על שכונה יהודית, ומאחר המאורעות חדל לבקר במסגד כי שם באים עם נשק ומטיפים לפרעות. עכשיו יש חשעה ערבים בהסתדרות, הם מתנגדים לחטיבה מיוחדת, כי הם אינם יודעים לנהל בעצמם. זה דורשים בעיקר למוד קרוא וכחוב.

בלוד באו ערבים אחדים מושלימים לאברהים לחדש פעולת

הארגון. גם פה מנהלים הנוצרים פעולת הסתה.

במפיק של הדואר מרוכזים האינטלגנטים הערבים,

בעיקר נוצרים, וכל אלה גילו בשעה המאורעות אקטיביות רבה בהסתה ועזרה לפרעות. נג'ח איובי, Test olore (חבר של גולד בעבודה) נידון לששה חדשים על פרסום עלילות שוא. עמד כל הזמן בקשר עם "כרמל" ועוד, מסר להם כל הידיעות שהגיעו לאזנו בטליפון (הוא מרכז חבור הטליפונים בין הערים). הפקידים הערבים עכבו כל הטלגרמות של הנח"צ ועוד, והטלגרמות למופתי ועוד של חו בהקדם האפשרי. נסו גם להכשיל את העובדים היהודים. שני קוננים ערבים נחפסו כשהעמידו כאמצע השדה טליפונים בשביל לחפוס את השיחות. הפועלים שעובדים יחד עם היהודים לא השתתפו בפרעות, להיפך התאמצו להגן. בירושלם היה ה"טסט קלרק" רק יהודי.

החלט לחקציב לשלשה חדשים סכום 9 לא"י, 3 לא"י לחודש,
בשביל מזכיר ערבי שיקשר את הסניף היהודי והערבי בחיפה. המרכז
דורש הקצבה של 5 לא"י בשביל הוצאה עלון ערבי על המצב ברכבת על
פעולת המרכז ועל פועלי הרכבת במאורעות.
המזכירות תדון על זאת בימים הקרובים.

מצב הסתדרות פועלי הרכבת הולך ורע. אין פעולה.
אין החבר רואה ברכה בחברותו. הויקה נחלשת. למרכז אין אמצעים.
החקציב שקבע ועד הפועל אינו מספיק, ההכנסה מהחברים 4 לא"י.
נתון בשביל פעולה מסודרת 24 - 22 לא"י לחדש. בלעדי הסכום
הזה יהיו מוכרחים להפסיק את הפעולה.
הודענו שאין כל צל של תקווה שהוה"פ יגדיל אף בפרוטת
את ההקצבה. אם בלי כך אין המרכז יכול להחזיק - מוכרח המרכז
להתבטל. הוה"פ ידון על סדור הפעולה לאחר שמרכז פועלי הרכבת
יציעו לו הצעות שאינם כרוכות בהגדלת ההקצבה.

המצב הכללי ברכבת מביא לידי התמעטות הפועלים העברים

ברכבת.

לא היתה דאגה להכנסת פועלים חדשים, אם כי היו
הזדמנויות. יש צורך להתקשר עם פקידים שיש בכוחם להכניס פועלים.
יש להפעיל את הוה"ל.
גם בדואר אין רבוי יהודים, אם כי אין התמעטות. יש
הוראות לבלי הרבות יהודים למעלה ממכסה ידועה.
בעובדים הארעיים יש התמעטות יהודים, כי החנאים פה רעים.

עבודת הנמל תחייב הרחבת עבודת הרכבת ויש להתראות
עם מושלי בענין זה.

י"ז חשרי
21 אוקטובר
יום ב'

אליהו " על ישיבת אחסול עם החקלאים הלאומיים:
טולקובסקי וזוכוביצקי. הם הציעו להוסיף להצעת החוזה הקודם
(נתפרסם בדו"ח של הוה"פ למועצה (16.1.29 עמוד ע"ד) סעיף על
הקסיף האומר: פועל היוצא לעבוד בקסיף יקבל חצי יום עבודה
אם יעבוד רק 4 שעות. אם יעבוד למעלה מארבע שעות יקבל בעד
כל שעה או חלק של שעה $\frac{1}{2}$ של שכר יום עבודה.
חוזה זה צריך להחתם בנקודות של שלטון החקלאים הלאומיים.
הם רוצים לבוא בדברים עם התאחדות האכרים, שגם המושבות "המקורבות"
(של חקלאים לאומיים ו"התאחדו חיים") יחתמו על החוזה. נסע הציע
להכניס שנויים בסעיפים ו' ו-ז'. שהאכר לא יוכל לקבל פועל
קבוע וסומחה מחוץ למקום, אלא דוקא מהלשכה המקומית לפי בחירת
האכר מרשימת הלשכה. "הלאומיים" מתנגדים לכך ועומדים על הנוסח
הקודם. כי לדבריהם הפועלים הקבועים נלקחו עד עכשיו מהפועלים
הכי טובים, ואם לא יוכלו להביא פועלים ממושבת אחרת לא ימצאו
במקום פועלים טובים לעבודה קבועה.
החברים בגוש השרון מתנגדים בכל חוקף לסעיף זה.